

3. Зовнішня трудова міграція населення України / Український центр соціальних реформ (УЦСР), Державний комітет статистики України (Держкомстат України). – К., 2009.

Науковий керівник – Олійник Т.Г. - кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

СОЦІАЛЬНО – ДЕМОГРАФІЧНІ ЧИННИКИ ТА МІГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ НАСЕЛЕННЯ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Берзлапіна Н.С., здобувач вищої освіти гр. МЕН 2/3

Миколаївський національний аграрний університет

З початку людської історії прагнення до кращого життя було потужною силою для завоювання нових територій, асиміляції різних культур та національностей, заселення всього світового простору. Сучасні практичні проблеми соціально-економічного розвитку світу значною мірою пов'язані з міграційними процесами. Вплив міграції на суспільне життя завжди було важливим, але до ХІХ - ХХ століття вона не мала значного впливу. З початком індустріалізації, світ почав змінюватись та рухатися, а тому процес переселення стрімко набирає оберту.

Дослідження міграційних процесів в Україні не втрачають свою актуальність вже давно, оскільки міграція виконує важливу роль у життєдіяльності суспільства. Вони мають свою історію, минуле, сучасне й майбутнє. Формуванню міграційних процесів присвячені праці відомих українських вчених: Т. Драгунової, О. Малиновської, Е. Лібанової, С. Пирожкова, О. Позняка, І. Прибиткової, У. Садової, А. Сухорукова та ін

Метою є дослідження сучасних факторів, що впливають на державну міграційну політику, з'ясування її основних наслідків та ефектів, оцінка

соціально-демографічних чинників і міграційних процесів Миколаївської області.

Основною причиною наявної міграції населення є серйозна економічна ситуація. З кінця 1990-х років відбулося різке зниження ВВП у 3,5 рази, відновлення якого почалося лише у 2016 році. В Україні міграційні процеси впливають на демографічний розвиток різними способами, наприклад, участь у міжнародному поділі праці, доступ до європейських та світових ринків. В даний час ці обставини набувають особливого значення, оскільки Україна у червні 2014 року підписала Угоду про асоціацію з ЄС.

Набуття громадянами України вільного пересування за кордони держави збіглося з часом, коли проходять глибокі економічні трансформування, зростання безробіття та низький рівень життя. Низька заробітна плата, обмежені можливості працевлаштування, особливо в сільській місцевості, стимулюють велику кількість працездатного населення мігрувати в інші, краще розвинуті країни.

В досліджуваному регіоні на 1 листопада 2020 року чисельність наявного населення, за оцінкою, становила 1111301 осіб. Упродовж квітня - листопада 2020 р. чисельність населення зменшилася на 6099 осіб. Це свідчить про депопуляцію та масову еміграцію населення [1].

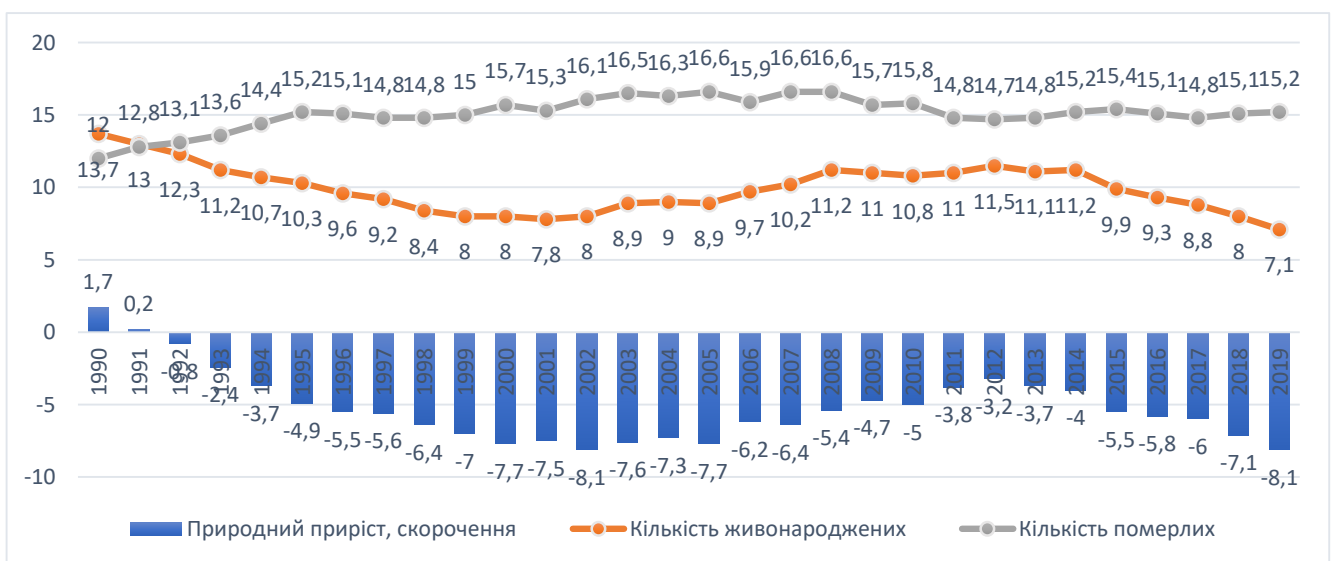

Рис. 1 Природний приріст, скорочення (-) населення Миколаївської області за 1990 – 2019 рр [1].

Дані підтверджують наявність суттєвого зменшення чисельності населення в Миколаївській області. За останні 30 років кількість новонароджених значно знизилася, а населення старшого віку постійно зростає. Щодо міграції в Миколаївській області, то кількість прибулих та вибулих з 2002 року значно скоротилася. Основний віковий склад мігрантів, це молодь та особи віком 30-44 років. Серед мігрантів переважають чоловіки.

Серед країн, в які мігрують українці, – Польща, Росія, Італія, Чехія. На них припадає приблизно 80% довгострокових та короткострокових мігрантів з України. Основними сферами зайнятості працівників за кордоном є будівництво (чоловіки), побутові послуги (жінки), а також сфера послуг та сільське господарство.

За словами Генерального секретаря ООН з міграції та розвитку «основний принцип міграційної політики полягає в тому, що кожна людина повинна мати можливість жити і бути успішною в рідній країні» [2]

Регулювання міграційних процесів для України є відносно новим видом. Проблема полягає у необхідності розробки «розумної» надійної міграційної політики, яка дозволить успішно розв'язувати щоденні проблеми міграції, а також вплив на її причини.

На підставі досвіду розвинутих країн для покращення державної міграційної політики України необхідне спрямування дій влади на зменшення еміграції населення шляхом забезпечення гарних умов праці та проживання на теренах України, регулювання процесів міграції на законному рівні, протидія незаконній міграції.

Список використаних джерел

1. Головне управління статистики у Миколаївській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mk.ukrstat.gov.ua/>
2. Малиновська О. Міграційна політика України: стан і перспективи розвитку /О. Малиновська/ Аналітична доповідь. [Електронний ресурс]. –

Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/content/articles/files/malinovska-79a87.pdf> – К.: НІСД, 2010. – 32 с.

Науковий керівник Христенко О.А., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

СОЦІАЛЬНЕ СТАНОВИЩЕ ЖІНКИ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Бідна Д.В., здобувачка вищої освіти групи МЕН 2/1

Миколаївський національний аграрний університет

У сучасному світі одним з найбільш актуальних питань захисту прав людини є становище жінок в суспільстві. В Україні цьому питанню приділяється багато уваги, але, незважаючи на всі зусилля державних властей, ситуація досі не вирішена. Історично склалося так, що українська жінка в усі часи в основному грала роль господині і займалася роботою по вихованню дітей, доглядом за родиною, тому не мала ніякого відношення до суспільної і громадської праці. Що стосується статусу жінок в політиці, немає сумнівів в тому, що чоловіки домінували в цій сфері і ніякої гендерної рівності не було. Зміни, що відбуваються в соціальній сфері українського суспільства, значно поліпшують ситуацію гендерної рівності, але слід відзначити, що жінки і досі наштовхуються на стереотипи минулого.

В сучасній Україні держава і суспільство стали приділяти більше уваги правам жінок, але все ще існують проблеми, пов'язані з дискримінацією, особливо на ринку праці. Відповідно до Конституції України, жінкам даються гарантії щодо дотримання рівності з чоловіками у різних видах діяльності: політичній, громадській, культурній, у отриманні освіти чи професійної підготовки, в оплаті праці, встановленні пенсійних пільг, створенні умов для вагітних чи жінок з дітьми. Але, Україна дуже повільно досягає поставленої